

Slovania od pradávna vedeli o osudovom význame mena. Keď vediaci rodičia chceli mať dieťa s mimoriadnymi vlastnosťami, tak sa snažili, aby pritiahli do zhmotnenia žiatu so zodpovedajúcimi kvalitami a osudom. Toto sa dosahovalo nielen zvláštnymi obradmi, ale aj náležitým výberom mena dieťaťa. **Zvuk každého mena obsahuje jedinečnú frekvenciu zvukovej vibrácie, preto sa v dieťati zhmotnila len taká žiatma, ktorá mala podobnú vibráciu.** Žiatma, poznajúca svoju osudovú kvalitu vie, akým menom ju nazvú po zhmotnení. To znamená, že nie meno vplýva na osud človeka, ale s pomocou mena je pritiahnutá k zhmotneniu žiatma so zodpovedajúcou osudovou kvalitou a vlastnosťami.

Na to, aby sme sa utvrdili v tom, že Slovania odvodili svoj názov od Slávy stačí pozrieť na niektoré slovanské mená, do základu ktorých vošiel koreň „Slav“ ako základný význam. Napríklad: Bohu-slav, Budi-slav, Bole-slav, Breti-slav, Vladi-slav, Vse-slav, Viače-slav, Hori-slav, Zde-slav, Ľubo-slav, Miro-slav, Rado-slav, Rasti-slav, Zby-slav, Sveto-slav, Jaro-slav a iné. V letopise Nestora je uvedených 130 slovanských mien, z ktorých 103 má tento istý koreň. Napríklad: Slavomír, Slaviata, Slavomil, Slaventa, Slavibor, Slavič, Slavník, Slavín, Slavo, Slavoboj, Slavolub a iné.

Tento koreň je aj v názvoch mnohých miest v slovanských krajochoch, vrátane mesta Bratislava. Názov dostala podľa miesta, kde sa zhromaždil Kruh Rodov našich Predkov pod velením kniežaťa Sama a vyrazili na jednu z úspešných odvetných výprav proti Franskej ríši, ktorú vydrancovali. Ak ste o tom počuli niečo iné, nedivte sa.

V slovanských menách je uložený nie iba hlboký význam, ale aj charakteristika vzdelaného národa, jasne vyjadrujúceho svoju lásku k svetu a pokoju, čo dokazuje celý rad osobných mien, ktoré v sebe obsahujú hlboký svetonázorový význam, veľkosť, silu Ducha, ľubozvučný zvuk potešujúci Dušu. Uvedme si niekoľko príkladov.

Mená, ktoré svedčia o láske k svetu: Bohumír, Budimír, Dobromír, Drahomír, Ľubomír, Miroslava, Radomír, Ratmír, Tichomír, Jaromír a pod.

Duchovné kvality boli u Slovanov vysoko ctené, čo dokazujú mená: Vladduch, Vsemil, Dobrovlad, Dobrogor, Dobrožizň, Dobromil, Duchovlad, Duševlad, Radovlad, Radomysel' a iné.

Mená, ktoré svedčia o pohostinnosti Slovanov: Budihosť, Hostevid, Dobrohosť, Ľubohosť, Radhosť.

Mená, ktoré svedčia o hrdinstve, bystrosti a umení vládnuť: Vlastimír, Vladimír, Vsevolod, Vlastislav, Čestmír, Hromoboj, Jaropolk.

Slovania dávali svojim ženám mená, ktoré hladili sluch, charakterizujúce ich ako zdroj radosti, ľúbosti, nežnosti, sveta, dobra a súladu: Bohumila, Božena, Beľana, Bratomila, Veselina, Vsemila, Vseneža, Dobrodeja, Ždana, Želana, Zabava, Krasomila, Ľubava, Ľubomila, Ľudmila, Milaša, Milena,

Milolika, Miloslava, Miložena, Mirava, Miromira, Milovzora, Nežana, Prekrasa, Prelesta, Příroda, Rada, Radmila, Smejana, Slavomíra, Ulada, Uslada, Jasyňa.

Jedine Slovania majú mená Viery, Nádeje (Nadežda), Lúbosti, Osmomyslia (mysliaceho za ôsmych, alebo majúceho na každé dielo osem myšlienok), Všemyslia (mysliaceho o všetkom), Premysla (premysliaceho všetko), Horeslava (Sláviaceho v hore).

Kedže **Slovania dávajú mená nielen v súvislosti so zodpovedajúcimi mravnými vlastnosťami človeka, ale aj so zodpovedajúcou varnou** (éterické telo, t.j. úroveň evolučného vývoja človeka v spoločnosti; „var“: farba éterického tela) znamená to, že ľudia sa líšia **skutočnou úrovňou evolučného vývoja na štyri varny**: vedúni, víťazi, vesi a smerdi. Čo tieto kategórie znamenajú?

VEDÚNI - tí, ktorí poznajú Múdrost, t.j. sú schopní udržiavať pod kontrolou um a zmysly, vyznačujú sa trpezlivosťou a prostotu, čistotou, poznaním, pravdivosťou, vierou vo védickú Múdrost, odovzdanosťou Prarodičovi atď. Oni sú tí, ktorí odovzdávajú Védické poznanie, sú svätovysluhovačmi, vykonávajú obrady a rituály.

VÍŤAZI - tí, ktorí sa vyznačujú cnosťou, silou, Vierou vo Védickú Múdrost, odvahou v boji, rozhodnosťou, šľachetnosťou a umením viesť iných. Hoci sa aj učia Védické spisy, nikdy nevystupujú v roli kazateľov a učiteľov. Ich povinnosť je bojovať za spravodlivosť.

VESI - tí, ktorí sa zaoberajú poľnohospodárstvom, trhovníctvom, pestovaním kráv. Krava sa považuje za jednu z matiek človeka, pretože ho kŕmi svojim mliekom. Preto je podľa slovanských zákonov zabíjanie týchto zvierat považované za zločin. Ako kráľ má povinnosť obraňovať svojich poddaných, tak vesi sú povinní brániť kravy. Keď zviera zomrie násilnou smrťou, tak jeho vývoj sa pozastavuje. Musí sa znova narodiť v takom istom tele a prežiť celý svoj život do úplného konca vrátane zážitku prirodzenej smrti, nadobudnúť plnú skúsenosť daného zhmotnenia. Okrem toho, vrah a jeho obeť sa na úrovni Prírody stávajú jedným organizmom, preto sú od seba neoddeliteľní. Dá sa to porovnať s rôznymi bytosťami vnútri ľudského tela. Napríklad ak lymfocit škodí červenej krvinke, tak prináša škodu celému organizmu, to znamená aj samému sebe. Ak sa spomaľuje vývoj obeť, tak sa spomaľuje aj vývoj celej Prírody, čo znamená aj vývoj vraha. A podľa zákonov reťazca príčiny a účinku celá zodpovednosť za hriech za vykonané skutky leží na vrahovi, vytvára mu osud ako v tomto, tak aj v nasledujúcom živote.

Védická spoločnosť sa nezameriava na industrializáciu a urbanizmus. Slovania vždy vedeli, že žiť sa dá šťastne majúc zem a pestovať na nej zrna a kravy. Za vypestované dary si vymenia čo potrebujú a to im stačí. Preto bohatstvo vesov netvorí peniaze, ale kravy, zrna, mlieko a maslo. To neznamená, že nemôžu na sebe nosiť drahocennosti, krásne odevy a zlato, ktoré dostávajú výmenou za svoje poľnohospodárske produkty.

SMERDI - sú tí, ktorí slúžia trom ostatným varnám, lebo nemajú náklonnosť k mysliteľskej, vojenskej a trhovej činnosti, a následkom toho sú spokojní so svojim položením. Vedia ako sa správne stravovať, spať, brániť sa a rozmnožovať sa. Možno sa to zdá primitívne, ale kľúčové slovo je, že vedia ako to robiť správne. Hoci to napríklad nie sú profesionálni vojaci, vždy slúžia v domobrane, a teda vedia aj ako efektívne bojovať. Vždy sú to zodpovední a starostliví otcovia rodín, teda skutočne starostlivé hlavy rodín. V dnešnej dobe väčšina z nás nedosahuje ani do úrovne smerdov, hoci snahy či potenciál máme aj smerom k vyšším varnám. Je to daň Noci Svaroga.

Povinnosti všetkých štyroch várn sú: nespôsobovať škodu, pravdivosť, čistota a sebaovládanie. Príslušnosť k jednej z várn závisí od individuálnych prirodzených vlastností a náklonností človeka, presvedčivosti smerovania k tomu životnému cieľu, ktorý si pred sebou stanovil.

V súlade s príslušnosťou k varne sa dávajú mená. Ak človek patrí do varny svätoslúžiteľa, tak jeho meno musí pozostávať zo slov, ktoré označujú blaho, oslavu Najvyššieho, radosť, lásku, poznanie. Ak ide o varnu vojaka, tak meno musí obsahovať slová, ktoré označujú poriadok, vládu, obranu, boj, vojenskú silu. Mená remeselníkov a poľnohospodárov musia označovať bohatstvo, tvorivé budovanie, domáce založenie, druh činnosti; a u sluhov to je úslužnosť, črta charakteru, vonkajší znak. Poľahky zistíte, ktoré z dnes prosperujúcich povolání nespádajú ani do jednej varny. Áno, je to tak. Zaniknú spolu s technokratickou civilizáciou, lebo **paraziti nikdy neboli prirodzenou súčasťou slovanskej občiny**.

zdroj: Tartaria.sk

Sdílet